

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 24. Episcoporum Germaniæ Epistola ad Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

doctrinam constantem & certam ab illis Sæcul. XII.
 ipsis fuisse receptam, qui Curiaë Roma- A.C. 1157.
 næ opiniones oppugnabant.

Rolandus & Bernardus, duo Legati, Radev. c. 15.
 Romam reversi, quam inhumane exce-
 pti fuerint, & quantum periculum eva-
 serint, narrarunt, rem etiam exaggeran-
 tes, quo Pontificem ad vindictæ cupi-
 ditatem excitarent. Clerici Romani in
 diversas sententias ibant, nam pars eo-
 rum Imperatori favebat, & Legatos vel
 impudentiæ vel ignorantiaë accusabant.
 Alii causam Pontificis amplectebantur.
 Is hac de re ad Episcopos Germaniæ de- ep. 3.
 dit Epistolam, in qua postquam retulit,
 quam male Legati sui fuissent affecti,
 dicit; *Cum e conspectu Imperatoris abi-*
rent, audiverunt, ipsum mandata edidis-
se, quibus prohibebatur, ne quis ex ve-
stris Partibus Romam iret, & excubi-
tores in omnibus Imperii finibus posuisse.
 Papa deinde Episcopos hortatur, ut Im-
 peratorem ad officium revocarent, & ad
 retractationem Rainaldo Cancellario &
 Comiti Palatino, qui in Legatos & Ec-
 clesiam Romanam convicia jecerant, im-
 perandam urgerent.

§. XXIV.

*Episcoporum Germanicæ Epistola ad
 Papam.*

Germaniæ Antistites postquam consilia Radev. c. 16.
 con-

Sæcul. XII. contulissent, quid Hadriano Papæ re-
 A.C. 1157. spondendum esset, Epistolam ad eum
 dederunt in hunc ferme modum: *Episto-
 læ tuæ verba usque adeo totum Imperium
 commoverunt, ut ea approbare ac tueri
 non possimus. Ceterum illis literis, quas
 ad nos dedisti, reverenter acceptis, Prin-
 cipem admonuimus, ut jusserat Sanctitas
 tua, & responsum Catholico Rege di-
 gnum ab eo retulimus. Duo sunt, in-
 quit, quibus nostrum regi oportet Impe-
 rium, Leges Sanctæ Imperatorum, & u-
 sus bonus Prædecessorum nostrorum. Hos
 limites nec volumus præterire nec possu-
 mus. Debitam Patri nostro Papæ reve-
 rentiam libenter exhibemus, sed liberam
 Imperii nostri coronam Divino tantum
 Beneficio adscribimus. Archiepiscopo
 Moguntino prima vox in electione debe-
 tur, ceteri deinde Principes Ordine suo
 suffragia expromunt. Unctionem Regiam
 ab Archiepiscopo Coloniensi, Imperialem
 a Papa accipimus. Si quid præterea af-
 firmatur, a malo est. Cardinales, sive
 Pontifice, e terris nostris abire non coegi-
 mus, sed ne ultra progrederebantur cum
 literis, quas ferebant, Dignitatem no-
 stram lædentibus, vetuimus. Nullam tu-
 limus legem, ne quis in Italiam iter fa-
 ciat, aut inde ad nos veniat, nec pie pe-
 regrinantibus, aut aliis justa causa Ro-
 mam petentibus viam claudimus, si tales
 Episco-*

Matth. 5. 37.

Episcoporum aut Præpositorum suorum Sæcul. XII.
A. C. 1157.
testes literas exhibeant. Sed animus est,
abusus tollere, quibus omnes Regni nostri
Ecclesiæ vexantur, & exhauriuntur, Di-
sciplina autem Monasteriorum prope tota
corrumpitur. In capite orbis Deus per
Imperatores exaltavit Ecclesiam, & Ec-
clesia hodie, in capite orbis posita, Impe-
rium destruit & demolitur, quod non a
Deo fieri credimus. A pictura cæpit
jurgandi materia, ad scripturam pictu-
ra processit, id neutiquam patiemur, non
sustinebimus, ante Imperium & coronam
abdicabimus. Picturæ deleantur, scri-
pturæ retractentur, ut inter Regnum &
Sacerdotium æterna inimicitiarum mo-
numenta non remaneant.

Postquam hunc Imperatoris sermo-
nem retulerunt Episcopi, ad illam Epi-
stolæ Papalis partem transeunt, in qua
petebat, ut Comes Palatinus Bavarix &
Cancellarius Rainaldus retractarent, &
respondent: *Nibil ad nos dixit Cancel-*
larius, quod non ad pacem conservandam
tendat. Testatur enim, se Legatos omni-
bus viribus contra populi vim defendisse,
nec forte sine ipsius præsidio vivos eva-
suros fuisse. In rei hujus testes, omnes
illa die præsentés invocat. Comes vero
Palatinus nunc abest. Denique Sanctita-
tem tuam suppliciter oramus; ut datis
suavioribus literis Imperatoris animum
leniat

Sæcul. XII. *leniat ac demulceat. Ita salva Imperii*
A.C. 1157. *Dignitate, tranquilla erit Ecclesia.*

§. XXV.

Papa Imperatorem placat.

Interea Fridericus Imperator, in Italia secundo moturus, ad urbem Augustam castra posuit, ubi milites colligebantur, Rainaldo Cancellario suo & Ottone Comite Palatino Bavariæ præmissis, qui in Longobardiam progressi ubique Imperatoris Regnum stabiliebant. Hac re comperta Pontifex alios duos Legatos Friderico mittit, Henricum Presbyterum Cardinalem tituli S. Nerei, & Hyacinthum Diaconum Cardinalem S. Mariæ in schola Græca, viros prudentia præditos, & rebus gerendis multo ac priores duo aptiores. Ubi Mutinam pervenerunt, Imperatoris Nuncios ad eunt, modeste se se inferunt, & postquam Legationis suæ causam summam exposuissent, missos se fuisse ad pacem reducendam & honorem Imperii conservandum, iter suum prosequendi licentiam obtinuerunt. Inde Tridentum delati Episcopum illius civitatis, ut tuto in Germaniam proficisci possent, itineris socium acceperunt. Cum enim omnes scirent, Imperatorem Papæ esse insensum, complures occasione usuri, & Legatos in faucibus montium iter facientes rebus

c. 17.